

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 37.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143829008/facsimile.pdf> (tilgået 21. juni 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Der kommer han med hende!

Det gav et Svup i Marthe:

— Hvem?

— Præsten! Han har været i Vestermark og hentet Konen ... Og Menigheden er med! ... Der er to Vogne!

Madam Svendsen stemmede Hænderne imod Bordpladen og rejste sig for bedre at se:

— Du Alstyrende ...! sagde hun.

Vognene rullede nærmere:

I den forreste, en Jagtvogn, sad paa Bagsædet Pastor Sørensen og Frue; og paa Bukken hos Kusken svømmede en lasket Gaardmand med Cigar paa.

I den anden Vogn, en Char-à-banc, var anbragt en halv Snes stive, mørkkledte Mænd og Kvinder. De talte ikke, stirrede bare ret frem for sig ud i Luften.

Pastoren ragede lang og truende op ved Siden af sin Kone. Han havde lagt sin Arm bag hendes Ryg som til Støtte. Pastorindens Øjne var lukkede. Hun holdt sig ubevægelig; hendes lille fine Ungpigeansigt var blegt og stift. Men hendes Hat med den vældige Skygge og de hvide, bølgende Strudsfjer vinkede og viftede.

— Han holder paa hende! meldte Rikke — Kan Du se, han holder paa hende li'som Politiet paa en Tyv.

— Hun har jo ogsaa stjaalet hans Ære ...! nikkede Marthe patetisk.

Vognene svingede fra Landevejen ind paa Gaden. Skærvefabrikkens Drøn druknede for et Øjeblik i Hjulenes Buldren mod Stenbroen.

Pludselig gjorde Pastorinden en Bevægelse som for at kaste sig ud af Køretøjet. Men hendes Mand greb om hende og hindrede det. Hun satte sig til Modværge, *vilde* ud, *vilde* bort. De brødes. Fruens Hat blev revet af og faldt ned paa Gaden.

Saa forsvandt Vognen om Hjørnet.

— Hatten! skreg Madam Svendsen uvilkaarlig.

— Hatten! raabte Rikke Skade — Hatten, Mennesker! Hatten!

Char-à-bancen standsede. En Bondemand klumpede af